

Тазкия дарслари (143-дарс). Ширк ва унинг турлари

17:00 / 03.07.2021 4651

Ширк Аллоҳ таолога хос бўлган сифатларда, исмларда, ишларда, ҳукмларда бўлмайди, балки Аллоҳ таолонинг зотида ҳам бўлади.

Ширкнинг шаръий тушунчаси – махлуқни Роббил оламинга беш ишдан бирида тенглаштиришдир. Яъни Аллоҳнинг зотида, сифатларида, исмларида, ишларида ва ҳукмларида шериги бор деб эътиқод қилишдир.

Аллоҳ таборака ва таоло Шуаро сурасида мушрикларнинг қиёмат куни қиладиган эътирофлари ҳақида ҳикоя қилиб, шундай дейди:

نَبِّئِ الْمُشْرِكِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ لَوْلَا أَنَّ كُنْتُمْ إِلهًا لَّوَلَّيْتُمْ كُنُوزَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا لَشِئْرًا مُّذْمُومًا
نَبِّئِ الْمُشْرِكِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ لَوْلَا أَنَّ كُنْتُمْ إِلهًا لَّوَلَّيْتُمْ كُنُوزَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا لَشِئْرًا مُّذْمُومًا

«Аллоҳга қасамки, албатта, биз очиқ-ойдин адашувда эканмиз. Чунки сизларни оламлар Роббига тенглаштирар эдик» (97-98-оятлар).

Демак, мазкур беш ишдан қай бирида бўлса ҳам, бошқани Роббил оламинга тенглаштириш ширк ҳисобланади. (Муфтий Аъзамнинг «Маорифул Қуръон» китобидан.)

Ибодатда ширк келтириш.

Қуръони Каримда:

وَجَزَىٰ نَكَاحًا وَوَعْدًا مُّكْتَبًا لِّمَنْ أَتَىٰ ۚ إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
أَدْحًا وَوَعْدًا مُّكْتَبًا لِّمَنْ أَتَىٰ ۚ إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

«Бас, ким Роббига рўбарў келишни умид қилса, солиҳ амал қилсин ва Роббининг ибодатига ҳеч кимни шерик қилмасин», дейилган (Каҳф сураси, 110-оят).

Оятнинг далолат қилишича, ширк келтириш барча солиҳ амалларда, жумладан, сажда, тавоф, назр, рўза, ҳаж, нафақа, садақа каби барча жисмоний, молиявий ва каломий ибодатларда бўлади.

Ибодатда ширк келтиришдан қайтариш жамики анбиёлар даъватининг асоси ва самовий шариатларнинг мағизидир. Ҳар бир набий ва ҳар бир расул ўз қавмига:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَحَلِيمٌ عَقِيمٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَحَلِيمٌ عَقِيمٌ

«Эй қавмим, Аллоҳга ибодат қилинглар. Сизлар учун Ундан ўзга илоҳ йўқ», дегандир (Аъроф сураси, 59-оят)

Дуода ширк келтириш.

Қуръони Каримда шундай дейилган:

أَدْحِ أَوْ بِ كُرْشُ الْوَيْبَرِ وَغَدَا أَمَّنْ إِنْ لُقُ

«Сен: «Албатта, мен фақат ўз Роббимга илтижо қилурман ва Унга ҳеч кимни ширк келтирмасман», деб айт» (*Жин сураси, 20-оят*).

أَدْحِ أَهْلَ الْعَالَمِ أَوْ غَدَتِ الْفِجَالِ بِحِاسَمِ الْجَانِّ

«Албатта, масжидлар Аллоҳникидир. Бас, Аллоҳдан билан бирга ҳеч кимга дуо қилманг» (*«Жин» сураси, 18-оят*).

**نَلِضْرَآلِأَوَاتِأَوَامِّسَلَالْبَرِأَنْبَرِأُولِأَقَافِأَوْمَاقِذِمُوبِوُلُقِئَلَعِأَنْطَبَرَوِ
أَطَطَشِأَذِإِنْأَلُقِذَقَلِأَهْلِوَنُودِنَمِوَغَدَّن**

«Роббимиз осмонлару ернинг Роббидир. Ундан ўзгани ҳаргиз илоҳ дея дуо қилмасмиз. Агар шундай қилсак, ноҳақ сўзни айтган бўлурмиз» (*Каҳф сураси, 14-оят*).

نَوُكُرْشُتِ أَمَّ نَوْسِنَتِ وَءَاشْ نِإِهَيْلِإِنْوَغَدَتِ أَمْ فُشْكَيْفِ نَوْغَدَتِ هَآيِإِلَب

«Йўқ! Фақат Унгагина илтижо қилурсиз. У эса хоҳласа, сиз дуо қилган нарсага кушойиш берур» (*Анъом сураси, 41-оят*).

Имом Валиюллоҳ Деҳлавий айтади: «Дуодан мурод тафсирчилар айтганларидек, ибодат эмас, балки ёрдам сўрашдир. Чунки Аллоҳ Қуръони Каримда: «Йўқ! Фақат Унгагина илтижо қилурсиз. У эса хоҳласа, сиз дуо қилган нарсага кушойиш берур», демоқда. (*«Хужжатуллоҳил Болиға», 1-129*).

Банданинг тоқатидан ташқари нарсаларда, оддий сабаблардан устун нарсаларда Аллоҳдан бошқадан нусрат ва ёрдам сўраб дуо қилиши ширк бўлиб, бу иш инсонни тавҳид соҳасидан чиқариб, куфр доирасига киритади.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди